

غزل شماره ۳۱۷

فاش می گویم و از گفته خود دلشادم
بنده عشقم و از هر دو جهان آزادم

طایر گلشن قدم چه دهم شرح فراق؟
که در این داکمه حاشه چون اقدام

من ملک بودم و فردوس برین جایم بود
آدم آورد در این دیر خراب آبادم

سایه طوبی و دجوی حور و لبِ حوض
به هوای سرکوی تو برفت از یادم

نیست بر لوحِ دلم جز الفِ قامتِ دوست
چه کنم؟ حرفِ دگر یاد نداد استادم

گوکبِ بختِ مرا بیچِ منجمِ نشاخت
یارب از مادرِ کیتی به چه طالع زادم؟

تا شدم حلقه به گوشِ درِ میخانه عشق
هر دم آید غمی از نوبه مبارکبادم

می خورد خونِ دلم مردمک دیده، سزاست
که چرا دل به جگر کوشهٔ مردم دادم

پاک کن چهرهٔ حافظ به سر زلف ز اشک
ورنه این سیلِ دمام بر د بنیادم

تفسیر فال

شما انسانی وارسته، با ایمان و متعهد به اصول الهی هستید و جز بندگی خداوند، هیچ چیز دیگری را نمی‌پذیرید. در مسیر زندگی، بارها توانسته‌اید از دام‌های شیطانی که ممکن بود شما را به انحراف بکشاند، با موفقیت و سلامت رهایی یابید. چنین انسانی سزاوار جایگاهی شایسته در بهشت برین است که در آن آرامش و سعادت ابدی فراهم است. ذهن شما همواره معطوف به خدمت به خلق و یاری رساندن به دیگران بوده و در این راستا

هیچ گونه خودخواهی یا منفعت‌طلبی را نمی‌پذیرید. شما همچنین مورد امتحان‌های الهی قرار گرفته‌اید که می‌تواند نشانه‌ای از اراده پروردگار برای سنجش ایمان و اعتقاد شما باشد. بنابراین، سعی کنید مانند همیشه با عزت نفس و سربلندی از این آزمون عبور کنید تا نشان‌دهنده قدرت ایمان و اراده‌ی قوی شما باشد.

به کوشش : [پارسی دی](#)

منبع تفسیرها: [آلامتو](#) و [سلام دنیا](#)